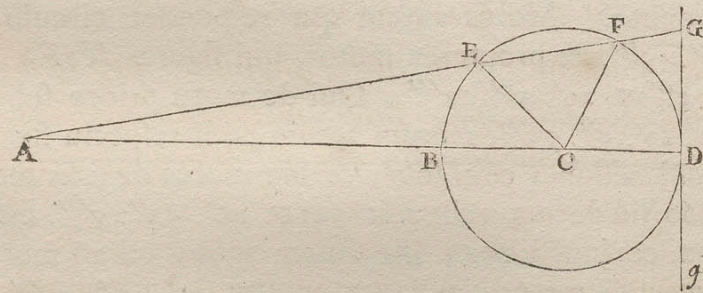

PROPOSITIO XXXIII. PROBLEMA XIV.

Invenire motum verum nodorum lunæ.

In tempore quod est ut area $NTA-NdZ$, (*in fig. præced.*) motus iste est ut area NAe , & inde datur. Verum ob nimiam calculi difficultatem, præstat sequentem problematis constructionem adhibere. Centro C , intervallo quovis CD , describatur circulus $BEFD$. Producat DC ad A , ut sit AB ad AC ut motus medius ad semissem motus veri mediocris, ubi nodi sunt in quadraturis, id est, ut $19^{\circ} 18' 1'' 23'''$. ad $19^{\circ} 49' 3'' 55'''$, atque ideo BC ad AC ut motuum differentia $0^{\circ} 31' 2'' 32'''$, ad motum posteriorem $19^{\circ} 49' 3'' 55'''$. hoc est, ut 1 ad $38\frac{1}{2}$; dein per punctum D ducatur infinita Gg , quæ tangat circulum in D ; & si capiatur angulus BCE vel BCF æqualis duplæ distantie solis a loco nodi, per motum medium invento; & agatur AE vel AF secans perpendicularum DG in G ; & capiatur angulus qui sit ad motum totum nodi inter ipsius syzygias (id est, ad $9^{\circ} 11' 3''$) ut tangens DG ad circuli BED circumferentiam totam; atque angulus iste (pro quo angulus DAG

usurpari potest) ad motum medium nodorum addatur ubi nodi transeunt a quadraturis ad syzygias, & ab eodem motu medio subducatur ubi transeunt a syzygiis ad quadraturas; habebitur eorum motus verus. Nam motus verus sic inventus congruet quam proxime cum motu vero qui prodit exponendo tempus per aream $NTA-NdZ$, & motum nodi per aream NAe ; ut rem perpendenti & computationes instituenti constabit. Hæc est æquatio semestris motus nodorum.

nodorum. Est & æquatio mensura, sed quæ ad inventionem latitudinis lunæ minime necessaria est. Nam cum variatio inclinationis orbis lunaris ad planum eclipticæ duplici inæqualitati obnoxia sit, alteri semestri, alteri autem mensura; hujus mensura inæqualitas & æquatio mensura nodorum ita se mutuo temperant & corrigunt, ut ambæ in determinanda latitudine lunæ neglige possint.

Corol. Ex hac & præcedente propositione liquet quod nodi in syzygiis suis quiescunt, in quadraturis autem regrediuntur motu horario $16'' 19''' 26^{iv}$. Et quod æquatio motus nodorum in octantibus sit $1^{\circ} 30'$. Quæ omnia cum phænomenis cœlestibus probe quadrant.

Scholium.

Alia ratione motum nodorum *J. Machin Astron. Prof. Gresham.* & *Hen. Pemberton M. D.* seorsum invenerunt. Hujus methodi mentio quædam alibi facta est. Et utriusque chartæ, quas vidi, duas propositiones continebant, & inter se in utrisque congruebant. Chartam vero *D. Machin*, cum prior in manus meas venerit, hic adjungam.

DE MOTU NODORUM LUNÆ.

PROPOSITIO I.

“Motus solis medius a nodo, definitur per medium proportionale geometricum, inter motum ipsius solis medium, & motum illum mediocrem quo sol celerrimè recedit a nodo in quadraturis.

“Sit T locus ubi terra, Nn linea nodorum lunæ ad tempus quodvis datum, KTM huic ad rectos angulos ducta, TA recta circum centrum revolvens ea cum velocitate angulari qua sol & nodus a se invicem recedunt, ita ut angulus inter rectam quiescentem Nn & revolventem TA , semper fiat æqualis distantie locorum solis & nodi. Jam si recta quævis TK dividatur in partes TS & SK quæ sint ut motus solis horarius medius ad motum horarium medium nodi in quadraturis, & ponatur recta TH media proportionalis inter partem TS & totam TK , hæc recta inter reliquas proportionales erit motui medio solis a nodo.

M m m 2

“De.